

Végleg eldőlt: nem kell kitakarni a rendőrök arcát (frissítve a Kúria közleményével)

2018. jún. 2.

Nem kell kikockázni a tüntetésen dolgozó rendőrök arcát, döntött szerdán a Kúria. A rendőrök az Index tudósítása miatt fordultak bírósághoz még 2011-ben, és gigahosszúra nyúló jogi vita vette ezzel kezdetét. Hét éve tart a jogi vita, amely most a Kúria döntésével lezárult. Eszerint nem kell kitakarni a tüntetésről szóló sajtótudósításokban a szolgálatot teljesítő rendőrök arcát, a Kúria a szerdai döntésével elutasította a rendőrök keresetét, és az Indexnek adott igazat. Az ügy még 2011-ben kezdődött, és többször is megjárta az egyes illetékes bírósági fórumokat, sőt, az Alkotmánybíróság is kétszer foglalkozott a kérdéssel. Ugyanis a rendes bíróságok és az Alkotmánybíróság (AB) alapvetően máshogy látta a kérdést.

Tájékoztató a Kúria Pfv.IV.21.953/2017. számú, ún. rendőr-képmás ügyben hozott döntéséről

Dátum: 2018. június 5.

A jogerős ítélet megállapította, hogy az alperes azzal, hogy az általa üzemeltetett internetes hírportálon a tüntetést biztosító rendőrök képmását hozzájárulásuk hiányában, felismerhető módon nyilvánosságra hozta, megsértette a felperesek képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát.

Az alkotmányjogi panasz folytán eljáró Alkotmánybíróság a 28/2014. (IX. 29.) AB határozatával (a továbbiakban: Abh1.) megállapította, hogy a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.656/2012/7. számú ítélete alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisítette.

A megismételt eljárásban a Fővárosi Ítéltábla az Abh1.-ben előírt szempontok vizsgálatát követően meghozott ítéletével a korábbival azonos tartalmú ítéletet hozott, amellyel a jogsértést megállapító elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a Pfv.IV.20.121/2016/3. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az ismételten benyújtott alkotmányjogi panasz alapján eljáró Alkotmánybíróság a 3/2017. (II. 21.) AB határozatával (a továbbiakban: Abh2.) megállapította, hogy a Kúria Pfv.IV.20.121/2016/3. számú ítélete alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisítette.

A Kúria a megismételt eljárásban meghozott ítéletével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperesek keresetét elutasította. A Kúria fenntartott álláspontja szerint az irányadó jogszabályi rendelkezésekből nem következik, hogy a bírósági határozat megsemmisítését követő megismételt eljárásban az Alkotmánybíróság határozatában megfogalmazott alkotmányossági mérlegelési szempontok figyelembe vételével a rendes bíróság nem juthat a korábbi álláspontjával azonos következtetésre. A Kúria kifejtette, hogy a jelen perben eljáró bíróságok és az Alkotmánybíróság perbeli jogvitában elfoglalt álláspontja az emberi méltóságból fakadó személyiségi jog védelmén keresztül korlátozott sajtószabadság megítélésének alkotmányossági szempontú, ugyanakkor tételes jogi szabályozással körülhatárolt kérdésében ütközött. A Kúria alapvetően egyetért a sajtószabadság és a jelenkor eseményeiről, illetve a közügyekről szóló tájékoztatáshoz fűződő jog primátusával a magánszféra védelmével szemben. A hatályos magyar jogi szabályozás azonban éppen ezen elvvel ellentétesen, a méltóságvédelemből fakadó személyiségi jog elsőbbségét részesíti előnyben azzal, hogy mindenki számára kötelezővé teszi - a közszereplők kivételével - az érintett személy hozzájárulását a képmás vagy hangfelvétel nyilvánosságra hozatalához [rég Ptk. 80. §, új Ptk. 2:48.§]. Az idézett jogszabályi rendelkezés a közszereplők mellett nem teszi lehetővé további kivételszabályok alkalmazását. Az Alkotmánybíróság éppen a sajtószabadság gyakorlásának tételes jogi szabályozással korlátozott érvényesülése miatt kényszerült az alapvető jogok ütköztetésére és mérlegelésére. Az Alkotmánybíróság az Abh2.-ben az Abh1.-ben előírt szempontok szerinti mérlegelést a - változatlan - peradatok alapján elvégezte, és az Abtv. 39. § (1) bekezdésére hivatkozással állapította meg az adott ügyben a felperesek személyiségvédelmi igényével szemben, a képmáshoz való jog és a sajtószabadság közötti érdekütközés eredményeként, a sajtó tájékoztatáshoz fűződő szabadságának elsőbbségét; ezzel a felek között a jogvitát érdemben eldöntötte. Mindebből az következik, hogy a felperesek a perbeli esetben a Ptk. 80. §-a alapján a képmás védelméhez fűződő személyiségi joguk érvényesítése érdekében nem léphetnek fel eredményesen.

Budapest, 2018. június 5.

